

NATO-mesterskapet 2003 i København

Harald Borchgrevink NATO-mester

Det norske laget tok bronse i lagkonkurransen

Av Harald Borchgrevink

Det 14. Natomesterskapet i sjakk ble avholdt i Høvelte, Danmark 8 – 13. september. Arrangør var den kongelige danske livgarde, og deres leir var også vertskap for turneringen. Det norske laget bestod i år av seks spillere samt to "officials", veteran Jan Eggum og moralsk støttespiller/sekundant Silje Bjerke som var VIPer under mesterskapet.

Reise i stormesterstil

Laget dro fra Oslo 5. September med fergetil København og i beste stormesterstil hadde vi noen dager på å gjøre oss komfortable med forholdene. Rammen rundt mesterskapet på Høvelte Kasserne tre mil fra København sentrum var ut-

merket, og motivasjonen var på topp da spillingen kom i gang mandag 8. sept. Tyskland har vunnet lagkonkurransen mange ganger, så "anybody but the germans" var håpet både i den individuelle delen og lagkonkurransen.

Hvert NATO-land kan stille med inntil 6 spillere. Det spilles en 7 runders individuell sveitserturnering, der spillere fra samme nasjon ikke kan møtes. De fire beste poeng-plukkere fra hver nasjon tel-

ler i lagkonkurransen.

Resultater

Individuelle resultater:

1.	Harald Borchgrevink	6 av 7
5.	Carl Fredrik Ekeberg	5
15.	Øystein Hole	4,5
16.	Steinar Moen	4,5
24.	Tommy Inbryn	4
31.	Frode Lillevold	3,5

Lagkonkurransen (beste fire spillere):

Gull	Tyskland	21
Sølv	Polen	20,5
Bronse	Norge	20

Sjanseløst for gull

Det norske laget var jevnt og besatt av mesterspillere og selv om Tyskland hadde høyest ratingsnitt, enset vi sjansen for å frata de gullet i år. Ikke minst da det viste seg at Carl Fredrik og jeg skulle bli de norske gjengangerne på toppbordene. Først da Carl Fredrik tapte et tårnsluttspill som var teoretisk remis mistet han medaljesjansen. Uheldigvis gikk margi-

til slutt bak Tyskland og Polen. Men i den individuelle turneringen gikk det veien, med et halvt bergerbucholtzpoeng fikk jeg førsteplassen foran FM Seel - til stor begeistring for britene vi hadde gledet av å dele bord med på banketten.

Harald Borchgrevink, 2197

Harald kommentere

Pioch Zygmunt, 2242

Dronninge-Indisk, E12

1.d4 Sf6 2.c4 e6 3.Sf3 b6 4.a3 Lb7 5.Sc3 d5 6.Lg5 dxc4 7.e4 Le7 8.Lxf6

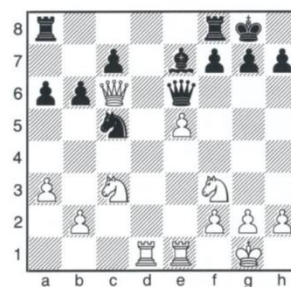
Da jeg ikke har spilt mye Dronninge-

indisk før (eg e gammel Fanagutt - ergo disippel av Torresystemet!) var dette en idé jeg fant under partiet. I ettertid fant jeg kun fire partier på ChessBase, hvorav tre av GM Loek VAn Wely, dog med 3 av 4 for hvit (ingen tap). Ideen med å spille e5 uten at sort får plantet en hest på d5 med det første. 8...Lxf6 9.Lxc4 0-0 10.0-0 Awiker fra van Wely. Godeste Loek (oda sikkert teorien) spiller e5 tidligere, men jeg ville ikke ødelegge fleksibiliteten til sentrumsbøndene mine ved å velge e eller d5 enda. 10...Sd7 Her er nok 10...c5 bedre. Da må 11.d5 spilles, rik-

tignok blir det en farlig fribonde, men det frigjør e5 feltet for den sorte sprin-

dre på f6 enn på e7. Nå blir hvit stående overlegent. 11.e5 Le7 12.Te1 a6 13.d5 exd5 14.Lxd5 Lxd5 15.Dxd5 Sc5 16.Tad1 Dc8 17.Dc6 Sorts hvite felter er et trist skue. 17...De6

18.Sd5 Tfe8 19.Sd4 Teoretikeren John Watson har så vidt jeg husker skrevet et kapittel i sin «Modern Chess Strategy» om springerparets styrke. Hvilket skoleeksempel som utspiller seg her. 19...Dxc6 20.Sxc6 Ld8 21.Sxd8 På tide å rense opp og vinne sluttspillet. 21...Texd8 22.Sxc7 Tac8 23.Sd5 Ikke 23.b4 Sd3! og sort vinner. 23...Tb8 24.b4 Se6 25.f4 g6 26.g4 Kf8 27.f5 Sg5 28.Kg2 gxf5 29.gxf5 h6 30.h4 Sh7 31.e6 fxe6 32.fxe6 Tdc8 33.Tf1+ Ke8 34.Tf7 Tc2+ 35.Kf1 Sf8 36.Sf6# 1-0

NATO-mesterskapet 2003 i København

Harald Borchgrevink NATO-mester

Det norske laget tok bronse i lagkonkurransen

Av Harald Borchgrevink

Det 14. Natomesterskapet i sjakk ble avholdt i Høvelte, Danmark 8 – 13. September. Arrangør var den kongelige danske livgarde, og deres leir var også vertskap for turneringen. Det norske laget bestod i år av seks spillere samt to "officials", veteran Jan Eggum og moralsk støttespiller/sekundant Silje Bjerke som var VIPer under mesterskapet.

Reise i stormesterstil

Laget dro fra Oslo 5. September med fergen til København og i beste stormesterstil hadde vi noen dager på å gjøre oss komfortable med forholdene. Rammen rundt mesterskapet på Høvelte Kasserne tre mil fra København sentrum var utmerket, og motivasjonen var på topp da spillingen kom i gang mandag 8. Sept. Tyskland har vunnet lagkonkurransen mange ganger, så "anybody but the germans" var håpet bade i den individuelle delen og lagkonkurransen.

Hvert NATO-land kan stille med inntil 6 spillere. Det spilles en 7 runders individuell sveitserturnering, der spillere fra samme nasjon ikke kan møtes. De fire beste poeng-plukkere fra hver nasjon teller i lagkonkurransen.

Sjans for gull

Det norske laget var jevnt og besatt av mesterspillere og selv om Tyskland hadde høyest ratingsnitt, enset vi sjansen for å frata de gullet i år. Ikke minst da det viste seg at Carl Frederik og jeg skulle bli de norske gjengangerne på toppbordene. Først da Carl Fredrik tapte et tårnsluttspill som var teoretisk remis mistet han medaljesjansen. Uheldigvis gikk marginene mot oss, og det ble med tredjeplass til slutt bak Tyskland og Polen. Men i den individuelle turneringen gikk det veien, med et halvt bergerbucholtzpoeng fikk jeg førsteplassen foran FM Seel – til stor begeistring for britene vi hadde gleden av å dele bord med på banketten.

Resultater

Individuelle resultater:

1. Harald Borchgrevink 6 av 7
5. Carl Fredrik Ekeberg 5
15. Øystein Hole 4,5
16. Steinar Moen 4,5
24. Tommy Inbryn 4
31. Frode Lillevold 3,5

Lagkonkurransen (beste fire spillere):

Gull	Tyskland	21
Sølv	Polen	20,5
Bronse	Norge	20

Harald kommentere

Harald Gorchgrevink, 2197

Zygmunt Pioch, 2242

Dronninge-Indisk, E12

1.d4 Sf6 2.c4 e6 3.Sf3 b6 4.a3 Lb7 5.Sc3 d5 6.Lg5 dxc4 7.e4 Le7 8.Lxf6

Da jeg ikke har spilt mye Dronninge-indisk før (eg e gammel Fanagutt – ergo disippel av Torresystemet!) var dette en idé jeg fant under partiet. I ettertid fant jeg kun fire partier på ChessBase, hvorav tre av GM Loek Van Wely, dog med 3 av 4 for hvit (ingen tap). Ideen med å spille e5 uten at sort får plantet en hest på d5 med det første.

8...Lxf6 9.Lxc4 0-0 10.0-0

Avviker fra van Wely. Godeste Loek (oda sikkert teorien) spiller e5 tidligere, men jeg ville ikke ødelegge fleksibiliteten til sentrumsbøndene mine ved å velge e- eller d5 enda.

10...Sd7

Her er nok 10...c5 bedre. Da må 11.d5 spilles, riktignok blir det en farlig fribonde, men det frigjør e5 feltet for den sorte springer, og sortfelteren står unektelig bedre på f6 enn på e7. Nå blir hvit stående overlegent.

11.e5 Le7 12.Te1 a6 13.d5 exd5 14.Lxd5 Lxd5 15.Dxd5 Sc5 16.Tad1 Dc8 17.Dc6

Sorts hvite felter er et trist skue.

17...De6

18.Sd5 Tfe8 19.Sd4

Teoretikeren John Watson har så vidt jeg husker skrevet et kapittel i sin "Modern Chess Strategy" om springerparets styrke. Hvilket skoleeksempel som utspiller seg her.

19...Dxc6 20.Sxc6 Ld8 21.Sxd8

På tide å renske opp og vinne sluttspillet.

21...Texd8 22.Sxc7 Tac8 23.Sd5

Ikke 23.b4 Sd3! Og sort vinner.

23...Tb8 24.b4 Se6 25.f4 g6 26.g4 Kf8 27.f5 Sg5 28.Kg2 gxf5 29.gxf5 h6 30.h4 Sh7 31.e6 fxe6 32.fxe6 Tdc8 33.Tf1+ Ke8 34.Tf7 Tc2+ 35.Kf1 Sf8 36.Sf6# 1-0

Translation

NATO Championship 2003 in Copenhagen

Harald Borchgrevink NATO Champion

The Norwegian team took bronze in the team competition

By Harald Borchgrevink

The 14th NATO Chess Championship was held in Høvelte, Denmark 8 - 13 September. The organizer was the Royal Danish Life Guards, and their camp also hosted the tournament. The Norwegian team this year consisted of six players as well as two "officials", veteran Jan Eggum and moral supporter / second Silje Bjerke who were VIPs during the championship.

Grandmaster style travel

The team left Oslo on September 5 with the ferry to Copenhagen and in the best grandmaster style we had a few days to make ourselves comfortable with the conditions. The setting around the championship at Høvelte Kasserne 30 km from Copenhagen city center was excellent, and the motivation was at its peak when the game started on Monday 8 September. Germany has won the team competition many times, so "anybody but the Germans" was the hope both in the individual part and the team competition. Each NATO country can field up to 6 players. A 7-round individual Swiss tournament is played, where players from the same nation cannot meet. The four best scorers from each nation count in the team competition.

Chance for gold

The Norwegian team was even and composed with champion players and even though Germany had the highest rating average, we considered the chance to deprive them of the gold this year. Not least when it turned out that Carl Frederik and I were to become the Norwegian regulars at the top tables. Carl Fredrik lost his medal chance only when he lost a rook end game that was a theoretical draw. Unfortunately, the margins went against us, and we ended up in third place behind Germany and Poland. But in the individual tournament it went the way, with half a Bergerbucholtz point I got the first place in front of FM Seel - to the great excitement of the British we had the pleasure of sharing a table at the banquet.

Results

Individual results:

1. Harald Borchgrevink 6 of 7
5. Carl Fredrik Ekeberg 5
15. Øystein Hole 4,5
16. Steinar Moen 4,5
24. Tommy Inbryn 4
31. Frode Lillevold 3,5

Team competition (best four players):

Gold	Germany	21
Silver	Poland	20,5
Bronze	Norway	20

Harald comment

Harald Gorchgrevink, 2197

Zygmunt Pioch, 2242

Queens-Indian, E12

1.d4 Nf6 2.c4 e6 3.Nf3 b6 4.a3 Bb7 5.Nc3 d5 6.Bg5 dxc4 7.e4 Be7 8.Bxf6

Since I have not played much Queens Indian before (I am an old Fanagutt - ergo disciple of the Torre system!) This was an idea I found during the game. In retrospect, I found only four games on ChessBase, three of which were played by GM Loek Van Wely, though with 3 out of 4 for white (no loss). The idea of playing e5 without black getting a knight planted on d5 right away.

8...Bxf6 9.Bxc4 0-0 10.0-0

Deviates from Van Wely. Best Loek (sure the theory) plays e5 before, but I did not want to ruin the flexibility of my backward pawn by choosing e-or d5 yet.

10...Nd7

Here is probably 10... c5 better. Then 11.d5 must be played, admittedly it becomes a dangerous passed pawn, but it frees up the e5 field for the black knight, and the black Bishop is undeniably better at f6 than at e7. Now white stands out superior.

11.e5 Be7 12.Re1 a6 13.d5 exd5 14.Bxd5 Bxd5 15.Qxd5 Nc5 16.Rad1 Qc8 17.Qc6

Black's white squares are a sad sight.

17...Qe6

18.Nd5 Rfe8 19.Nd4

The theorist John Watson has, as far as I remember, written a chapter in his "Modern Chess Strategy" about the strength of the jumping pair. What a school example that takes place here.

19...Qxc6 20.Nxc6 Bd8 21.Nxd8

Time to clean up and win the end game.

21...Rexd8 22.Nxc7 Rac8 23.Nd5

Not 23.b4 Nd3! And Black wins.

23...Rb8 24.b4 Ne6 25.f4 g6 26.g4 Kf8 27.f5 Ng5 28.Kg2 gxf5 29.gxf5 h6 30.h4 Nh7 31.e6 fxe6 32.fxe6 Rdc8 33.Rf1+ Ke8 34.Rf7 Rc2+ 35.Kf1 Nf8 36.Nf6# 1-0